

Pastýřský list Velikonoce 2018

Drazí bratři a sestry,

Kristus zvítězil! Zvítězil nejen nad smrtí, když třetího dne po svém ukřižování vstal z mrtvých, ukázal se svým učedníkům a mnoha dalším. On zvítězil nad smrtí proto, že před tím přemohl ďábla a zvítězil nad hříchem. Jeho vítězné tažení pokračuje ve všech, kteří křtem vstoupili do jeho smrti, byli zbaveni hříchu, který je příčinou smrti, dostali účast na jeho božském životě. On, vítěz nad hříchem i nad smrtí, už od křtu přebývá v nás. My jsme sice slabí a podléháme různým pokušením, protože žijeme ve svém těle uprostřed světa, ale v nás žije Vítěz.

Jestliže jsme se v postní době cvičili v důvěrném vztahu k Bohu a často jsme k němu volali, aby nás v naší slabosti posilnil, aby v nás a skrze naše srdce, které jsme mu odevzdali, miloval ty, které sami milovat nedokážeme, aby s námi nesl kříže, které jsou pro nás těžké, pak v době velikonoční jsme pozváni, abychom měli podíl na Kristově vítězném tažení světem. Začít musíme opět u sebe. Především nově uvěřme, že Kristus, ten slavný vítěz nad smrtí a přemožitel pekelných mocností, je v nás. Dejme mu v sobě prostor, dejme mu to místo, které mu patří, aby byl středem naší pozornosti, ne zapomenutý někde v koutě, na něhož si vzpomeneme jen, když je nám zle. Vychutnávejme si tu čest, které se nám dostalo jeho přítomností. Nebojme se z toho radovat a nestydíme se o tom mluvit.

Nejsme ještě v nebi a každý si vlečeme své kříže a slabosti, zlovyky. Přepadají nás různá pokušení, jak už to k životu patří. Jako velikonoční lidé však na zkoušky a pokušení nemusíme být sami. Vítěz je nejen s námi, na naší straně, ale přímo v nás. Počítejme s ním. Nechejme ho zvítězit i v nás nade vším, co spoutává a omezuje. Už opravdu nemusíme být nesvobodnými otroky svých zlovyků či starých chyb a špatných vztahů, už nemusíme tak často prohrávat v mravním boji a bát se překážek, které sami neumíme překonat. Stačí v každé těžké chvíli, kterou neumíme zvládnout dobře sami, říkat: *Ježíši, který jsi absolutním vítězem nad zlem, přemoz toto zlo ve mně.*

Apoštolové dostali úkol vydávat svědectví o Zmrtvýchstalém. Dnes je to úkol pro každého z nás. Jestli Kristus vítězí nad zlem v nás, stáváme se svědky jeho vítězství i pro naše okolí. Jeho vítězná přítomnost mění i naši tvář, která získává Kristovu podobu, a lidem z našeho okolí umožňuje setkání se Zmrtvýchvstalým v nás.

Ani z apoštolů se nestali andělé, ale zkušenost osobní proměny učinila jejich svědectví věrohodným. Petr, který Krista zapřel, nejen zakusil odpuštění, ale přijal dokonce pověření vést společenství církve. Opakovaná zkušenost odpuštění, Kristovy lásky a jeho vítězství nad naší ubohostí je i dnes pozváním do společenství církve. Když emauzští učedníci potkali na cestě Krista a poznali ho při lámání chleba, spěchali do společenství. Každá pravá zkušenost se Zmrtvýchvstalým přivádí do církve a zve k aktivnímu zapojení do farnosti. Tam nás, stejně jako emauzské učedníky, čeká nové setkání s vítězným Kristem. Ten, který řekl, že bude uprostřed těch, kteří jsou v jeho jménu, se po vzkříšení opakovaně zjevuje ve společenství apoštolů. Velikonoční církev je pak společenstvím nejen v rovině lidské, přátelské, ale i božské, protože je tajemným tělem Kristovým a znamením jeho přítomnosti pro svět.

Setkání se Zmrtvýchvstalým ve společenství přitahovalo věřící v Krista každou neděli. I Vás si dovoluji pozvat do shromáždění církve nejen kvůli tomu, že jde o naši nedělní povinnost, ale především kvůli příležitosti setkat se s Kristem a vytvářet spolu s ostatními svaté společenství církve, tajemného Kristova těla, které je pro okolní svět viditelným znamením Kristovy přítomnosti a živým svěděním jeho vítězství, které přináší naději světu. Pokud se bez vážného důvodu nepodílíme na vytváření živého společenství církve, oslabujeme její přítomnost ve světě. Přitom musíme uznat, že svět má na naše svědectví právo. Rád bych Vás proto pozval ke mši svaté i v jiné dny, než neděle, abyste pro sebe čerpali posilu a povzbuzení a zároveň vydávali světu svědectví. Na naší aktivitě bude záležet, jestli současný svět uvidí živou církev a bude mít možnost setkat se v našem společenství s vítězným Kristem. I to je misie, i to je velikonoční svědectví o Zmrtvýchvstalém, které jsme posláni vydávat.

Blahopřeji Vám ke vznešenému úkolu vydávat svědectví o přítomnosti vítězného Krista a pověření přinášet dnešnímu světu skutečnou naději. Děkuji všem, kteří se umějí radovat z přítomnosti Zmrtvýchvstalého ve svém srdci a nechávají ho v sobě vítězit nad zlem. Všem přeji mnoho radostných zkušeností z vítězství Krista v nás. Těším se na Vaši spolupráci při vydávání svědectví o Zmrtvýchvstalém našemu okolí.

Velikonoční radost ať naplní každého z Vás a radost z Hospodina ať je Vaší silou!

K tomu ze srdce žehná

arcibiskup Jan